

Mor hade lappskåtet. Å hon satte sej på brunnsstuvan, å
de sköt över henne. Men att det gjorde åt det gjorde det.

medd. av fru Augusta Rydén, Resmo.

d. 13 juni 1930

Bakugnen sopade man förr med halm. Man band på kvasten med halm. Repade till en knippa, så att det blev som en kvast. Det gick rätt så bra, men man fick blöta ofta.

Man kastade kli i ugnen för att se om det brann opp å på så sätt få veta om ugnen var lagom eldad.

- - - - -
anm.: när man sopar ugnen, så har man ett kärl med vatten till att blöta ugnskvasten i, så att den inte skall ta fyr å brinna opp.

medd. av fru Augusta Rydén, Resmo.

Förr hade de för sig att, om någon kom in, när de eldade ugnen eller satt å kärnade, så skulle de kasta en eldbrand efter dom (för att de inte skulle kunna trolla).

Johan-Olsa (*Johan Olsa*) - hon är kusin med Manne - om det kom in någon i ladgården, så var hon så arg så.

Han Manne, som ändå var kusin med henne, han skulle gå in där i ladgården en gång, men hon var så arg, å hon smet ett ämbar vatten över honom, å så gav hon sej på å slå å smita på honom med piskan. Så han fick lov å ge sej ut. Det var en farlig tillställning, sa han sen. Han kom opp te en annan, som bodde där å talade om det.

forts. nästa sida!

Det kan inte vara mer än en sex, sju år sen det äventy-
ret hände (att Manne fick vattnet över sej i Johan Olsas
fähus).

Hon, Johan-Olsa, hade också sina ideér på andra sätt.

Hon mjölkade korna mitt i natten vid tolv t.ex. Så att
hon lämnade inte någon morronmjölk till mejeriet. Sen
mjölkade hon dem långt fram på förmiddagen den andra gån-
gen.

medd. av fru Augusta Rydén, Resmo. den 13 juni 1930.

Hos morbror i Västerstad såg jag julhalm, men det var aldrig mer än den gången.

--- --

Västerstad i Kastlösa sn.

Meddelerskan var helt liten när de hade julhalm där.

Hon hade varit med å lekt i halmen. "En flänged så en va så trött så". (flänged: lekte å rasade).

Bland annat gjorde man något som man kallade för 'julbocken'. Sen skulle man ligga på golvet, på ryggen, å kultra baklänges med benen, samt taga julbocken med fötterna, bakom huvudet.

medd. av fru Augusta Rydén, Hesmo.

V ö r t b r ö d

brukade man att baka till jul. Man tog vört från drick-
tillagningen till degspad och bakade det för övrigt som
vanligt uppkökt spadbröd.

"Vid jul skulle de baka fyra sorters bröd, å sen skulle
de vara tills oxarna skulle ut å ärja om vårarna, då skul-
le de ha lite."

medd. av fru Augusta Rydén, Resmo. uppt. d. 13 juni 1930

Öland

Uppst. av Lasse Nilsson,
1930
Skärlovby -

7

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3094

O d e n hade parhästar å körde Östra Landsvägen å så
skulle han till en by - jag kommer inte ihåg vilken -
by det var - om det var Skärlov, eller vad det var.

Å där var en gård som han skulle opp i å vattna hästar-
na. Den resan brukade han göra. Å när han kom å skulle
opp där i gården så slog portarna opp.

- - - - - Mor sa det.

- - - - -
anm. Meddelerskans moder var från Västerstad i Kastlösa sn.
Skärlov, by i Hulterstad sn. Det var från Ottenby som O-
den körde. Sen körde han tillbaka igen.

Det var något smått folk, som hade bott vid Partby. Å så var där en ek som blev huggen. Så var det någon som mötte dem, å de kom å grät. Å då mötte man dom. Å då sa de att de skulle gå nån annan stäns - men det minns jag inte. De skulle gå dit för där hade de släkt å där skulle de få bo.

medd. av fröken Karolina Pettersson. uppt. i Resmo d. 13 juni 1930

Å moster i Västerstad, hon såg en liten tomte. Hon satt oppe hos Skröders. Å Skröders höll på att bygga en lada. Hon satt där oppe i ett fönster. När kararna hade gått ner från ställningen, så rätt vad det var så fick hon se en liten tomte, som gick där på ställningen å tittade på det. Å det var ju mitt på ljusa dagen, så hon kunde ju inte sé fé1.

Västerstad i Kastlösa sn

medd. av frök. Karolina Pettersson,

uppt. d. 13 juni, 1930

På Grönhögen var det en gumma som hette Blomman. Då hade vi en ko, som så fort som hon fick någon kvigkalv, så dog han. Å hon kunde aldrig få någon kvigkalv i livet. Då frågade vi Blomman. Hon sa att det skulle hon nog bota: det var otäcka mänsker som hade ställt om det. Så hon gav oss en flaska som det var något i å sa att det skulle vi ge kon. Det gjorde vi i alla fall aldrig, utan den där flaskan den ställde vi å en garderob, å där fick den stå. Men kon hon fick tur med sej å fick kvigkalvar, som inte dog. Sen då det hade gått många år, då var min bror Anders Olof hemma från Amerika. Å han fick fatt i den där flaskan. Han kom med den å frågade: "Mor, vadde de i den här flaskan?" - "Å, Herre Gud, akta dej för den," sa mor, "de e Blommans flaska." - "Ja, jag smakte på det sa han, "jag tyckte att det smakade mest som vatten."